

ผลการใช้หลักสูตรการฝึกอบรมครูนักวิจัย ในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนิสิตวิชาชีพ ครูภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ

The Effects of Using a Teachers As Researchers
Training Curriculum in Classroom Action Research
for English Student Teachers, Thaksin University

จรีภรณ์ มะเลโลหิต (Jureeporn Malelohit)¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมครูนักวิจัยในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนิสิตวิชาชีพครูภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมครูนักวิจัย ในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนิสิตวิชาชีพครูภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ 2) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหลักสูตรการฝึกอบรมครูนักวิจัยในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนิสิตวิชาชีพครูภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยให้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 3) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูนักวิจัย ในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนิสิตฝึกวิชาชีพครูภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่สร้างขึ้น 4) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนิสิตวิชาชีพครูภาษาอังกฤษที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูนักวิจัยที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมี 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม จำนวน 3 คน 2) นิสิตชั้นปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษที่ลงทะเบียนรายวิชาการศึกษานเฉพาะเรื่อง จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความต้องการแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ให้เลือกตอบ 5 ระดับ เรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูนักวิจัยในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนิสิตวิชาชีพครูภาษา

¹อาจารย์, สาขาวิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา 90000,
อีเมล : mookchee@gmail.com

อังกฤษ แบบทดสอบความรู้ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เรื่อง การทำวิจัยในชั้นเรียนก่อนและหลังฝึกอบรม แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรการฝึกอบรม เอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม ผลการวิจัยพบว่า 1. ความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรครุศึกษานักวิจัยในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนิสิตวิชาชีพครู ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ อยู่ในระดับมากที่สุด 2. ประสิทธิภาพของหลักสูตรการฝึกอบรมครุศึกษานักวิจัย ในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนิสิตวิชาชีพครู ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ เท่ากับ 82.05/85.89 แสดงว่ารูปแบบการฝึกอบรมมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 3. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครุศึกษานักวิจัยในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนิสิตวิชาชีพครู ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่สร้างขึ้นมีค่า 0.8589 คิดเป็นร้อยละ 85.89 แสดงว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความก้าวหน้าทางการเรียนหลังฝึกอบรม และ 4. ความความพึงพอใจของนิสิตวิชาชีพครูภาษาอังกฤษที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.89).

คำสำคัญ : หลักสูตรฝึกอบรม, ครุศึกษานักวิจัย, นิสิตวิชาชีพครูภาษาอังกฤษ

Abstract

This study aimed to develop the teacher as researcher training curriculum in classroom action research for English student teachers at Thaksin University. The purposes of the study were 1) to study the English student teachers' need of the teacher as researcher training curriculum in classroom action research 2) to develop and find out the efficiency of teacher as researcher training curriculum in classroom action research for English student teachers at Thaksin University according to 80/80 3) to study the effectiveness of the teacher as researcher training curriculum in classroom action research for English student teachers at Thaksin University. 4) to study the English student teachers' opinion towards the training curriculum was at the highest level as a whole. The samples were divided into three groups 1) 3 experts developing

the training curriculum. 2) the forty-fourth year English major students who registered for the Case study course in the second semester of 2015 academic year. The instruments employed in this study were a needs analysis questionnaire (, and a pre- and posttest. Questionnaire used to acquire the students' opinion towards the use of the training curriculum. The results of this study demonstrated that the efficiency of the training curriculum on the step of data collection was 82.05 / 85.89 which higher than the established criteria of 80/80. The effectiveness index of the training model was at 0.8589 which indicated that 85.89 percent of trainees had progressed in their learning. The English student teachers' opinion towards the training curriculum was at the highest level as a whole. ($\bar{x}$ = 4.89).

Keywords : Training Curriculum, Teachers as Researchers, English Student Teachers

บทนำ

ปัจจุบัน การทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนในทุกระดับชั้น เริ่มตั้งแต่ระดับปฐมวัย จนถึงระดับอุดมศึกษา ตามหลักสูตร การศึกษา บัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ กำหนดให้มีรายวิชาการวิจัยทางการศึกษาเป็นหลักสูตรร่วมระหว่างคณะศึกษาศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ยังกำหนดให้นิสิตวิชาชีพครูชั้นปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษ ได้ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการนิศึกษา ที่เน้นกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้เพื่อพัฒนาวิชาชีพครูอีกรายวิชาหนึ่ง ซึ่ง การที่นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ จะออกปฏิบัติการฝึกวิชาชีพครูและจะเป็นครูมืออาชีพได้นั้น นิสิตจำเป็นต้องมีความพร้อม และความเข้าใจทั้งในกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและนำผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จมาแก้ปัญหาด้วยกระบวนการวิจัย การวิจัยในชั้นเรียนและการพัฒนานิสิตวิชาชีพครูจึงถือเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในมาตรา 30 จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ อาจกล่าวได้ว่าเมื่อพบปัญหาเกิดขึ้นกับผู้เรียนไม่ว่าจะเกิดขึ้นจากขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน ปัญหาในตัวผู้เรียน การใช้สื่อ นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน หรืออื่น ๆ นิสิตฝึกสอน ต้องค้นหาสาเหตุแห่งปัญหาที่แท้จริง แสวงหาแนวทางหลักการ เทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหา วางแผนแก้ปัญหา ดำเนินการตามแผนที่วางไว้ ติดตามตรวจสอบประเมินผลของการแก้ปัญหา นั้น ๆ หากยังไม่เปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น นิสิตฝึกสอนต้องตรวจสอบกระบวนการแก้ปัญหาใหม่ ทำการปรับปรุงแก้ไขและนำไปทดลองใช้อีกครั้งหนึ่งหรือหาวิธีการแก้ปัญหาใหม่ในครั้งต่อไปจนกว่าจะได้รับผลสำเร็จ

การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนหรือการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนิสิตฝึกสอน ไม่ได้ทำหรือลงมือปฏิบัติกันได้ง่ายดายนัก เนื่องจากนิสิตไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก่อนการค้นหาคำถามหรือวิธีแก้ด้วยกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าวิธีการแก้ปัญหาอยู่พอสมควรจากประสบการณ์การเป็นอาจารย์นิเทศ วิชาเอกภาษาอังกฤษ พบว่า สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในการสอนและการทำวิจัยของนิสิตฝึกสอนที่ผ่านมา นั้น ส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยและคิดว่าการทำวิจัยเป็นเรื่องยาก รายวิชาตามหลักสูตรที่เรียนมาก็เป็นรายวิชาวิจัยทางการศึกษาซึ่งก็ไม่ใช่หลักการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างแท้จริง ทำให้นิสิตฝึกสอนต้องเป็นกังวลในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการทำวิจัยแบบแยกส่วนซึ่งทำกัน มีการทำกิจกรรมการเก็บข้อมูลการวิจัยเป็นโครงการเฉพาะกิจ ซึ่งการทำวิจัยในลักษณะนี้จึงไม่ค่อยเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียน แต่จะเกิดประโยชน์ต่อนิสิตฝึกสอนแค่มิรายงานการวิจัยส่งหลังกิจกรรมการฝึกปฏิบัติการสอนเสร็จสิ้นเท่านั้น

จากปัญหาที่กล่าวมา ความจริงแล้วการวิจัยในชั้นเรียนของทั้งนิสิตฝึกสอนและครูประจำการ ก็ไม่พัฒนาเท่าที่ควรเช่นกัน ตามที่ สุวิมล ร่วงวานิช (2550) และ กฤษดา กรุดทอง (2551) กล่าวไว้ เมื่อศึกษาและสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพครูและการทำวิจัยในชั้นเรียน ประกอบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กล่าวได้ว่า สภาพการพัฒนาครูในฐานะครูที่มีบทบาทในการวิจัยชั้นเรียนยังประสบปัญหาทั้งเรื่องความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัย แม้จะมีการพัฒนา

เพิ่มความรู้ให้นิสิตครู โดยวิธีต่าง ๆ เช่น การเข้ารับการฝึกอบรม การนิเทศ ให้คำปรึกษา แต่นิสิตครูส่วนใหญ่ยังไม่สามารถทำงานวิจัยชั้นเรียนได้ และจากการประเมินคุณภาพการศึกษาของ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่มีการทำวิจัยไว้พัฒนาและแก้ปัญหาการเรียนการสอนน้อยทั้งนี้สาเหตุหนึ่งเนื่องมาจากนิสิตครูส่วนใหญ่ขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัย จึงมีการศึกษาความต้องการเข้าฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตครู

ดงงานวิจัยของ นพ.แก้ว ณ พัทลุง (2550) ปราโมทย์ วีรวรรณ และคณะ (2551) เฉลิมพล คงจันทร์ และคณะ (2555) โกศล ภูศรี (2554) พัทธี กุลพานันท์ และคณะ (2554) ซึ่งการจัดการฝึกอบรมจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่ใช้ในการ บ่มเพาะความรู้ให้แก่ นิสิตวิชาชีพรู ให้มีแนวทางในการทำงานสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้ประสบผลสำเร็จ จากการอ่านทบทวนงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง การฝึกอบรม (Training) เป็นวิธีการฝึกอบรมวิธีการหนึ่งที่น่าจะมีประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้ เบอร์ชิน และคณะ (2003) กล่าวคือ การพัฒนาหลักสูตรแบบครูนักวิจัย น่าจะเป็นทางเลือกหนึ่งของการจัดการอบรมนิสิตฝึกสอนภาษาอังกฤษเพื่อปรับเปลี่ยนรูปแบบการฝึกอบรมให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติงานของนิสิตฝึกสอน และตรงกับแนวคิดคุณลักษณะของครูนักวิจัยในยุคปฏิรูปการศึกษา โกศล ภูศรี (2554) ที่สามารถเอื้อประโยชน์ในการพัฒนาความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถประยุกต์งานวิจัยกับงานสอนปกติ และสามารถนำผลการวิจัยไปพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนได้ ตามที่มีหลักฐานจากผลการวิจัยที่ผ่านมา ตามแนวการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมของพัทธ์ และคณะ (2554)

ดังนั้น ผู้วิจัยมีความน่าสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมในการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับการเป็นครูนักวิจัยภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาชีพรูก่อนออกปฏิบัติการฝึกสอนเพื่อให้ นิสิตมีความรู้หลักการทำวิจัยในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อนิสิตนำไปใช้เป็นคู่มือในการทำวิจัยในชั้นเรียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามและกลับมานำเสนองานวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป งานวิจัยครั้งนี้จึงโดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาลักษณะการฝึกอบรมครูนักวิจัย ในการทำวิจัย ในชั้นเรียนสำหรับนิสิตฝึกสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ

1. เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาลักษณะ การฝึกอบรมครูนักวิจัย ในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนิสิตวิชาชีพครูภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ
2. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหลักสูตรการฝึกอบรมครูนักวิจัย ในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนิสิตวิชาชีพครูภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยให้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80
3. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูนักวิจัย ในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนิสิตวิชาชีพครูภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่สร้างขึ้น โดยศึกษาประเด็นต่าง ๆ ดังนี้
 - 3.1 เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของนิสิตวิชาชีพครูภาษาอังกฤษในการทำวิจัย ในชั้นเรียนก่อนและหลังการรับการฝึกอบรมจากหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น
 - 3.2 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนิสิตวิชาชีพครูภาษาอังกฤษที่มี ต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูนักวิจัยที่พัฒนาขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. การพัฒนาลักษณะการฝึกอบรมครูนักวิจัย ในการทำวิจัยในชั้นเรียนภาษาอังกฤษเป็นการพัฒนาลักษณะโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) มีองค์ประกอบของหลักสูตร ดังนี้ 1.1 รูปแบบการจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมครูนักวิจัย 1.2 วัตถุประสงค์ 1.3 คุณสมบัติของผู้เข้ารับการฝึกอบรม 1.4 ระยะเวลาการฝึกอบรม 1.5 จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม 1.6 บรรยากาศในการฝึกอบรม 1.7 เนื้อหาสาระในหลักสูตรฝึกอบรม 1.8 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน 1.9 วิธีการฝึกอบรม 1.10 สื่อ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือแหล่งเรียนรู้ 1.11 การประเมินผล
2. การประเมินเพื่อหาประสิทธิภาพของหลักสูตรการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น ใช้การประเมินตามรูปแบบชิป (CIPP Model) ของ Daniel L. Stufflebeam (2003)

มาประยุกต์ใช้โดยประเมิน 4 ด้าน ดังนี้ 2.1 การประเมินบริบท (Context evaluation) 2.2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input evaluation) 2.3 การประเมินด้านกระบวนการ (Process evaluation) 2.4 การประเมินด้านผลผลิต (Product evaluation)

ขอบเขตด้านประชากร

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1.1 ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร การฝึกอบรม และการวิจัยในชั้นเรียน

1.2 นิสิตชั้นปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษ จำนวน 40 คน ที่จะออกฝึกปฏิบัติการฝึกสอน ในสถานศึกษาต่าง ๆ ในเดือน พฤษภาคม 2559

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่

2.1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน สำหรับพัฒนาและประเมินหลักสูตร การฝึกอบรม

2.2 นิสิตชั้นปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษ จำนวน 40 คน ที่จะออกฝึกปฏิบัติการฝึกสอน ในสถานศึกษาต่าง ๆ ในเดือน พฤษภาคม 2559

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีวิธีการดำเนินการวิจัยและนำเสนอข้อมูล มี 5 ประการตามลำดับ ดังนี้ คือ ประการที่หนึ่งคือ การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ประการที่สองคือ การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม ประการที่สาม คือ การนำหลักสูตรการฝึกอบรมไปใช้ ประการที่สี่ คือการประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรการฝึกอบรม และปรับปรุงหลักสูตร และประการสุดท้ายคือ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ผู้วิจัยดำเนินการการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม และสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับ สภาพ

ปัญหา ความต้องการ และปัจจัยที่ส่งผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรอบประเด็นการวิเคราะห์ ที่กำหนดไว้ ดังนี้ สภาพการที่ต้องทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตวิชาชีพครูในขณะที่ฝึกสอน ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนที่น่าจะเกิดขึ้นระหว่างการฝึกสอนของนิสิตฝึกสอน ความต้องการของนิสิตวิชาชีพครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านรูปแบบ วิธีการ สื่อ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตวิชาชีพครู และ ข้อคิดเห็นที่สอดคล้องกับการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบวิเคราะห์เอกสาร การวิเคราะห์ข้อมูลใช้หลักการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอในรูปแบบความเรียง

2. การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม

การดำเนินการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การออกแบบรูปแบบการฝึกอบรม ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาชุดฝึกอบรม ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้ชุดฝึกอบรม โดยมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

2.1 การออกแบบรูปแบบการฝึกอบรม โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากระยะที่ 1 มากำหนดรูปแบบการฝึกอบรม โดยมีองค์ประกอบ คือ วัตถุประสงค์ คุณสมบัติของผู้เข้าฝึกอบรม ระยะเวลาการฝึกอบรม จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม บรรยากาศในการฝึกอบรม เนื้อหาสาระ วิธีการฝึกอบรม สื่อ เครื่องมือ อุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้ และการประเมินผล มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม โดยนำข้อมูลจากการศึกษาข้อมูล พื้นฐานในระยะที่ 1 เพื่อมากำหนดกรอบในการตั้งข้อคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการฝึกอบรมนิสิตฝึกสอนในการทำวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย 10 หัวข้อ ดังที่กล่าวมา แบบสอบถามแบบมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยนำข้อมูลจากการรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการฝึกอบรมนิสิตฝึกสอนในการทำวิจัยในชั้นเรียน เมื่อสร้างเสร็จนำไปให้ทีปรึกษาโครงการวิจัยตรวจสอบเนื้อหา ความถูกต้องสำนวนภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำส่งผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม

2.2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ตามรูปแบบการฝึกอบรมนิสิตวิชาชีพครู ในการทำวิจัยในชั้นเรียนดำเนินการดังนี้

2.2.1 วิเคราะห์รายการความสามารถ ดังนี้ การวิเคราะห์หัวข้อเรื่อง การเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม การสร้างใบเนื้อหา การสร้างแบบฝึกหัดและใบ

ทดสอบ การสร้างแบบประเมินผลรายงานการวิจัยในชั้นเรียน การสร้างแบบวัดความพึงพอใจต่อการอบรม การออกแบบและสร้างสื่อการสอน การวางแผนการอบรม

2.2.2 รายละเอียดหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อกำหนดรายการต่าง ๆ ดังนี้
หลักการ วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม มาตรฐานของหลักสูตร คุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษา ฝึกอบรม กำหนดการฝึกอบรม จำนวนผู้เข้ารับการศึกษา ฝึกอบรม การจัดบรรยากาศในการฝึกอบรม ลักษณะของการฝึกอบรม สื่อ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือแหล่งเรียนรู้ การประเมินผล การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1) วิเคราะห์หัวข้อเรื่อง (Topic Analysis) โดยนำหัวข้อเรื่อง จำนวน 8 หัวข้อเรื่อง มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดหัวข้อหลักและหัวข้อย่อยที่ผู้เข้ารับการศึกษา อบรมจะต้องเรียนรู้ในแต่ละหัวข้อเรื่องโดยจัดทำเป็นตาราง รายละเอียดหัวข้อเรื่อง

2) กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยนำหัวข้อย่อยจากข้อ 1 มากำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ได้วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม จำนวน 45 ข้อ

3) ตรวจสอบความถูกต้อง ครอบคลุมของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยนำวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมเสนอที่ปรึกษาโครงการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้อง และความครอบคลุม กับหัวข้อเรื่องและหัวข้อย่อย แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำที่ปรึกษาโครงการวิจัย

4) ออกแบบหลักสูตรฝึกอบรม โดยนำวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ทั้ง 8 หัวข้อเรื่อง มาสร้างเป็นชุดฝึกอบรม ซึ่งในแต่ละหัวข้อเรื่อง ประกอบด้วยส่วนหลักดังนี้ คือ 1) เนื้อหา 2) การวัดและ ประเมินผล 3) กิจกรรม 4) สื่อประกอบการบรรยาย จัดทำชุดฝึกอบรมซึ่งประกอบด้วย

4.1) เอกสารประกอบการอบรม สำหรับผู้เข้ารับการศึกษา อบรมใช้เป็นเอกสาร ประกอบตลอดการฝึกอบรม ประกอบด้วย 1) ใบเนื้อหา 2) แบบฝึกหัด 3) สื่อประกอบการบรรยายจากโปรแกรมพาวเวอร์พอยท์ (Power Point)

4.2) คู่มือวิทยากร สำหรับวิทยากรใช้เป็นคู่มือจัดการฝึกอบรมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์เป็นไปตามหลักสูตรการฝึกอบรมที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย 1) แนวทางการดำเนินการฝึกอบรม 2) แผนการฝึกอบรม 3) ใบเนื้อหา 4) แบบฝึกหัด 5) ใบเฉลยแบบฝึกหัด 6) แบบทดสอบก่อน-หลังฝึกอบรม 7) ใบเฉลย

แบบทดสอบ 8) แบบประเมินผลรายงานการวิจัยในชั้นเรียน 9) สื่อประกอบการบรรยาย

5) ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม โดยนำชุดฝึกอบรมที่สร้างขึ้น ให้ที่ปรึกษาโครงการวิจัยตรวจสอบ แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

6) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสม ความถูกต้อง ก่อนนำไปทดลองใช้ โดยนำหลักสูตรฝึกอบรมให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินโดยใช้แบบประเมินความสอดคล้อง และแบบประเมินคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา การฝึกอบรม การทำวิจัยในชั้นเรียน จะเป็นผู้ให้ข้อมูลซึ่งจะได้รับการคัดเลือกแบบเจาะจง จำนวน 3 คน โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ดังนี้ คือ แบบประเมินความสอดคล้อง 1. แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างหัวข้ออบรมและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 2. แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมกับแบบทดสอบ 3. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินผลรายงานการวิจัยในชั้นเรียน และ 4. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรม แบบประเมินคุณภาพของหลักสูตรการฝึกอบรมครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นรายบุคคลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบประเมินความสอดคล้อง วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence-IOC) ผู้วิจัยกำหนดคะแนนความ คิดเห็นดังนี้

แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง ให้ทำเครื่องหมาย ลงในช่อง +1

ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง ให้ทำเครื่องหมาย ลงในช่อง 0

แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้อง ให้ทำเครื่องหมาย ลงในช่อง -1

เกณฑ์ในการพิจารณาความสอดคล้องของหลักสูตร ถ้ามีคะแนนเฉลี่ยของดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 -1.00 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่า หัวข้อการประเมินมีความสอดคล้องกันในระดับสูง แต่ถ้าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 0.5 แสดงว่า

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่า หัวข้อการประเมินมีความสอดคล้องกันในระดับน้อย ซึ่งต้องปรับปรุงแก้ไข

2. แบบประเมินคุณภาพหลักสูตรการฝึกอบรมครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์การ แปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (ชูศรี, 2550 : 69)

ตารางที่ 1 การแปลความหมายของแบบประเมินคุณภาพหลักสูตรการฝึกอบรม

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.50 – 5.00	ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
2.50 – 3.49	ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.3 ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม

การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมที่ผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องของหลักสูตร ฝึกอบรมตามรูปแบบการฝึกอบรมครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน และการประเมิน คุณภาพหลักสูตรแล้ว และ นำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้ได้ หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ นำหลักสูตรฝึกอบรมไปทดลองใช้ ดังนี้

2.3.1 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับนิสิตวิชาชีพรุ่นปี ที่ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาลย์ทักษิณ ซึ่งเป็นนิสิตฝึกสอน และ ผ่านการเรียนวิชาการวิจัยทางการศึกษา และเรียนหัวข้อวิจัยในชั้นเรียนแล้ว จำนวน 30 คน นำผลการทดสอบที่ได้มาวิเคราะห์คุณภาพ เพื่อหาค่าความยาก (Difficulty) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของข้อสอบก่อน การนำไปทดลองใช้

2.3.2 นำหลักสูตรฝึกอบรมไปทดลองใช้ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ซึ่งมี คุณสมบัติเหมือนกลุ่มตัวอย่างที่จะนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้จำนวน 10 คน เพื่อ

หาประสิทธิภาพของหลักสูตรการฝึกอบรมและหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
ความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการฝึกอบรม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้ แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน แบบประเมินผลงานระหว่างเรียน แบบประเมินผลรายงานการวิจัยในชั้นเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกระบวนการฝึกอบรม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้ 4.1.1 วิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.1.2 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ 4.1.3 วิเคราะห์หาค่าความยากของแบบทดสอบ 4.1.4 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ 4.1.5 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อให้มีคุณภาพ แล้วนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในชั้นทดลองใช้หลักสูตรการฝึกอบรม ใช้กระบวนการวิจัยเชิงทดลอง แบบ One Group Pretest-Posttest Design มีรายละเอียดดังนี้

T1 X T2

โดยที่	T1	หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน
	T2	หมายถึง การทดสอบหลังเรียน
	X	หมายถึง การทดลองโดยใช้หลักสูตรการฝึกอบรมครู

หลักสูตรการฝึกอบรมครูนักวิจัยในการทำวิจัยในชั้นเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีขั้นตอนและรายละเอียดการดำเนินการทดลองใช้ มีดังนี้

1. ชี้แจงวิธีการ ขั้นตอน และกำหนดการต่าง ๆ ในการฝึกอบรมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเข้าใจ

2. ทดสอบผู้เข้ารับการฝึกอบรมก่อนดำเนินการฝึกอบรมตามรูปแบบที่กำหนดไว้ด้วยแบบทดสอบก่อนการฝึกอบรม

3. ดำเนินการฝึกอบรม โดยใช้รูปแบบการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น

4. วิทยาการการฝึกอบรม เป็นวิทยาการที่มีความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน

และเป็นผู้ที่ผ่านการชี้แจงทำความเข้าใจ ให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการฝึกอบรมตามรูปแบบการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น วิทยากรให้การฝึกอบรม จำนวน 4 คน

5. ทดสอบผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลังการฝึกอบรมเสร็จสิ้น ด้วยแบบทดสอบหลังการฝึกอบรม โดยแบ่งการทดสอบเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ทดสอบหลังการฝึกอบรมหน่วยที่ 1-6 และระยะที่ 2 ทดสอบหลังการฝึกอบรมหน่วยที่ 7-8 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมประเมินผลการฝึกอบรม โดยสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมหลังเสร็จสิ้นการฝึกอบรมทั้งหมดแล้ว วิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพและประสิทธิผลของรูปแบบการฝึกอบรม ค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถาม และคะแนนการนิเทศการสอนของวิทยากร ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการฝึกอบรม เพื่อนำรูปแบบการฝึกอบรมไปใช้ในชั้นเก็บรวบรวมข้อมูล

3. การนำรูปแบบการฝึกอบรมไปใช้

3.1 ขั้นตอนการนำหลักสูตรการฝึกอบรมไปใช้ หลังจากได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้มีความสมบูรณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แผนการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการทดสอบก่อน-หลังเรียน ดำเนินการฝึกอบรมตาม รูปแบบที่กำหนดไว้ ประเมินผลงานระหว่างการฝึกอบรม ประเมินผลงานเมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรม สอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการหาประสิทธิภาพของหลักสูตรการฝึกอบรม และปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้หลักสูตรมีประสิทธิภาพ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้ แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน แบบประเมินผลงานระหว่างเรียน แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการฝึกอบรม แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน และใบนิเทศการสอนทฤษฎี และปฏิบัติ

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์คะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานและ หาประสิทธิภาพของรูปแบบเพื่อให้ได้คะแนน E2

2. วิเคราะห์คะแนนจากแบบประเมินผลงานระหว่างเรียน โดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และหาประสิทธิภาพของรูปแบบเพื่อให้ได้คะแนน E1

3. วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรการฝึกอบรม
4. วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรม โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
5. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินคุณภาพโครงการการวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้ร้อยละ

3.4 การประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรการฝึกอบรม และปรับปรุงการประเมินหลักสูตรการฝึกอบรมเพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น ใช้การประเมินตามรูปแบบ CIPP Model ของ (Daniel L. Stufflebeam, 2003) เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ ปรับปรุงและพัฒนาในแต่ละขั้นตอน โดยมีการประเมิน 4 ด้าน ดังนี้

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมระหว่างวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมกับสภาพปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานก่อนการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของหลักสูตรการฝึกอบรม กับจุดประสงค์เนื้อหา สื่อ การประเมินผล โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินตามแบบประเมินความสอดคล้อง และแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรการฝึกอบรม และคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมจากการทดลองใช้หลักสูตรก่อนการนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในชั้นเรียนนำไปใช้

3. การประเมินด้านกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการฝึกอบรมตามหลักสูตรการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น โดยประเมินจากคะแนนการทดสอบก่อน และหลังเรียน การทำแบบฝึกหัดจากการสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรม เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงกระบวนการฝึกอบรม

4. การประเมินด้านผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินผลผลิตที่เกิดจากการอบรมตามรูปแบบที่กำหนด โดยประเมินจาก ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน และความพึงพอใจต่อหลักสูตรการฝึกอบรมและ ข้อเสนอแนะอื่นๆ จากผู้เข้ารับการฝึกอบรม เพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้ได้หลักสูตรการฝึกอบรมที่มี

ประสิทธิภาพ

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ มีดังนี้ ดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC (Item Objective Congruence) หาค่าความยาก (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายข้อหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของ Kuder-Richardson สูตร KR21

2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบการฝึกอบรม มีดังนี้ คือ วิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบการฝึกอบรม (E1/E2) การหาดัชนีประสิทธิผล E.I. (The Effectiveness Index) โดยใช้วิธีการของกูดแมน และการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมครูนักวิจัยในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนิสิตฝึกสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินเพื่อหาประสิทธิภาพของหลักสูตรการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation) จากการศึกษาเอกสาร ตำรา และสังเคราะห์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมครู ในการทำวิจัยในชั้นเรียน สรุปได้ว่า นิสิตชั้นปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษ ยังมีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งในด้านความรู้และด้านทักษะและยังมีความต้องการในการเข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการฝึกอบรมที่สอดคล้องกับสภาพ ปัญหา และความต้องการของนิสิต หลักสูตรการฝึกอบรมครูนักวิจัยในการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นควรเป็นหลักสูตรการฝึกอบรมที่มีรูปแบบการฝึกอบรมที่เน้นผู้เข้ารับการอบรมเป็นสำคัญ จุดประสงค์ควรเน้นทักษะการปฏิบัติงานวิจัย มีกิจกรรมที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา ผสมผสานวิธีการฝึกอบรม กิจกรรม ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้ ทักษะ และสนใจเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และสามารถพัฒนางานวิจัยใน

ชั้นเรียนได้ ส่วนการฝึกอบรมที่มีรูปแบบเน้นเทคโนโลยีนั้น หลักสูตรการฝึกอบรมในงานวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ คุณสมบัติของผู้เข้าฝึกอบรม ระยะเวลาการฝึกอบรม จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม การสร้างแรงจูงใจ เนื้อหาสาระ รูปแบบการเรียนรู้ วิธีการฝึกอบรม สื่อเครื่องมืออุปกรณ์แหล่งเรียนรู้ และการประเมินผล

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation)

หลักสูตรการฝึกอบรมครูนักวิจัยในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนิสิตฝึกสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เทคนิคเดลฟาย พบว่า ด้านรูปแบบการฝึกอบรม ประกอบด้วย การฝึกอบรมในขณะที่เรียน (On the Study Training) พัฒนา ควบคู่กับการเรียนการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมและการฝึกอบรมโดยเน้นกระบวนการวิจัย (Research-Based Training) ด้านวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย ทำวิจัยชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในชั้นเรียน สร้างความตระหนักถึงความจำเป็นและความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนในฐานะที่เป็นเครื่องมือสร้างและพัฒนาการเรียนรู้ให้กับผู้เกี่ยวข้อง มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน วิเคราะห์/กำหนดปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ เขียนโครงการวิจัยในชั้นเรียนที่มีคุณภาพ ตรงตามวัตถุประสงค์ดำเนินการวิจัยได้อย่างเป็นระบบ มีทักษะในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน มีความสามารถในการใช้นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหา แก้ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิจัยในชั้นเรียนประยุกต์ใช้ผลงานวิจัยในการจัดการศึกษา และเผยแพร่ผลงานวิจัยได้ ด้านคุณสมบัติของผู้เข้าฝึกอบรม เป็นนิสิตวิชาชีพครูและมีความมุ่งมั่นในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนด้านระยะเวลาการฝึกอบรมควรแบ่งเป็น ช่วงละ 3-5 วันด้านจำนวนผู้เข้ารับการอบรม ผู้เข้ารับการอบรมไม่เกิน 30 คน ต่อ 1 รุ่น และวิทยากรหรือผู้ช่วยฝึกอบรม 1 คน ต่อผู้เข้ารับการอบรม 5-10 คน

ด้านบรรยากาศในการฝึกอบรม ประกอบด้วย การฝึกอบรมมีวิชาการและนันทนาการ ผู้เข้ารับการอบรมทุกคนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน มีการสะท้อนผลการปฏิบัติงานทันที วิทยากรเป็นผู้ชี้แนะแนวทางและส่งเสริมการเรียนรู้ คำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ มีการจัดแบบกลุ่มสัมพันธ์ อบรมแบบกัลยาณมิตร เน้นผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมสร้างความรู้ด้วยตนเอง สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างวิทยากรและผู้เข้ารับการอบรมมีบรรยากาศการร่วมคิดร่วมทำเนื้อหาสาระในหลักสูตรฝึกอบรม

ประกอบด้วย เรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน หัวข้อย่อย คือ ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน ขอบเขตการทำวิจัยในชั้นเรียน ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย เรื่อง กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน หัวข้อย่อยคือการสำรวจ และวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอน การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา การออกแบบการวิจัย การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ การทดลอง รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปผล และการเขียนรายงานวิจัย

ด้านวิธีการฝึกอบรม ประกอบด้วย บรรยาย ประชุมกลุ่มย่อย ฝึกปฏิบัติงานวิจัยในสถานการณ์จริง นำปัญหาจากการปฏิบัติงานมาฝึกปฏิบัติ การปฏิบัติงานรายบุคคล การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม เรียนรู้จากตัวอย่าง (Best practice) ที่มีทั้งบทความวิชาการ บทความวิจัย วิทยานิพนธ์ทั้งในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก ทั้งที่ตีพิมพ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ จัดทำเป็นรูปเล่ม นำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การนำเสนอผลงานของผู้เข้ารับการอบรม กิจกรรมการประเมินผลงานด้วยตนเอง การให้คำปรึกษาเฉพาะทางแบบกลุ่มย่อย และการนิเทศ ติดตามแบบกัลยาณมิตร ด้านสื่อ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย เอกสาร และคู่มือการฝึกอบรม สื่อเทคโนโลยี ตัวอย่างงานวิจัยในชั้นเรียนที่มีคุณภาพ กรณีศึกษา สภาพปัญหาในชั้นเรียน รายชื่อแหล่งค้นคว้างานวิจัยหรือนวัตกรรม

2.1 ด้านการประเมินผล ประกอบด้วย การทดสอบก่อนและหลังเข้ารับการอบรม การประเมินระหว่างการอบรมทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ การประเมินตนเอง การประเมินผลชิ้นงาน การติดตามผลหลังการฝึกอบรมเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียน การกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการฝึกอบรมและประเมินตามตัวบ่งชี้ การประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย

2.2 ผลการประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรและชุดฝึกอบรม พบว่าความสอดคล้องระหว่างหัวข้ออบรมกับวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์กับข้อสอบ แบบประเมินผลรายงานการวิจัยในชั้นเรียน แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการฝึกอบรม ทุกรายการมีความสอดคล้องกันสูง โดยมีค่าดัชนีความ สอดคล้องระหว่าง 0.60-1.00

2.3 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหลักสูตร การฝึกอบรม พบว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

ค่าเฉลี่ยสูงสุดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ การกำหนดหลักการ การกำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม การกำหนดมาตรฐานของหลักสูตร การกำหนดจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม ความเหมาะสมของการจัดบรรยากาศในการฝึกอบรม ลักษณะการฝึกอบรม ความเหมาะสมของสื่อ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือ แหล่งเรียนรู้ และการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.85$) ส่วนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดฝึกอบรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$)

2.4 คุณภาพของแบบทดสอบและแบบสอบถาม พบว่า แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นโดยรวมทั้งฉบับ 0.85 ค่าความยาก อยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.89 ค่าอำนาจจำแนก มีค่า อยู่ระหว่าง 0.10 ถึง 0.78 แสดงว่าแบบทดสอบมีค่าอำนาจจำแนกในระดับดี แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น 0.95

2.5 ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมขั้นการทดลองใช้

1. ประสิทธิภาพของรูปแบบการฝึกอบรม เท่ากับ 82.05/85.89 แสดงว่ารูปแบบการฝึกอบรม มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

2. ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมดัชนีประสิทธิผลของการฝึกอบรม มีค่า มีค่า 0.8589 คิดเป็นร้อยละ 85.89 แสดงว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความก้าวหน้าทางการเรียนหลังฝึกอบรม

3. ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อการฝึกอบรมค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.89$)

การประเมินด้านกระบวนการ (Process evaluation)

1. ประสิทธิภาพของรูปแบบการฝึกอบรม ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล เท่ากับ 82.05/85.89 แสดงว่ารูปแบบการฝึกอบรมมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

2. ดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการฝึกอบรม ขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูล มีค่า 0.8589 คิดเป็นร้อยละ 85.89 แสดงว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความก้าวหน้าทางการเรียน

3. ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อการฝึกอบรม ขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูลค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ วิทยากร

มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ ($\bar{x} = 4.95$) วิทยากรมีความรู้ใหม่และเป็นประโยชน์มานำเสนอ การอบรมมีบรรยากาศร่วมคิดร่วมทำระหว่างผู้เข้ารับการอบรมกับวิทยากร และระหว่างผู้เข้ารับการอบรมด้วยกัน และบรรยากาศการอบรมแบบกัลยาณมิตร ($\bar{x} = 4.91$) ผู้เข้ารับการอบรมทุกคนได้ลงมือปฏิบัติจริง ($\bar{x} = 4.89$)

การประเมินผลผลิต (Product evaluation)

ผลการวิเคราะห์คุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจัดทำขึ้นพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทุกคน ทำรายงานการวิจัยในชั้นเรียนมีคุณภาพอยู่ในระดับดี หลักสูตรการฝึกอบรมครูนักวิจัยในการทำวิจัยในชั้นเรียน ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่งผลให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการวิจัยในชั้นเรียน ผลการวิจัยมีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ตามเทคนิคเดลฟาย จำนวน 3 คน ได้กำหนดรูปแบบการฝึกอบรม 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การอบรมเชิงปฏิบัติการ ระยะที่ 1 (Workshop 1) การจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ มีกิจกรรมหลากหลายและเน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ฝึกปฏิบัติ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน วางแผนการทำงานวิจัยตามสภาพปัญหาจริง
- ขั้นตอนที่ 2 การเรียนรู้ระหว่างการเรียน (Learning on the Study) เป็นการจัดให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนำความรู้จากการอบรมเชิงปฏิบัติการ ระยะที่ 1 ไปพัฒนางานวิจัยที่สถานศึกษา โดยการเขียนโครงร่างวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยรวมทั้งเขียนรายงานการวิจัย สำหรับชุดฝึกอบรม ประกอบด้วย ใบเนื้อหา ใบงาน แบบทดสอบ ที่ผ่านการหาคุณภาพและทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้อง กับ เบอ์ซิน (Bersin&Associate, 2003) ที่กล่าวว่า กุญแจสำคัญของการเรียนรู้แบบผสมผสาน คือ การเลือกผสมผสานสื่อที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และรูปแบบการฝึกอบรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เป็นการผสมผสานระหว่างการฝึกอบรมในขณะทำงาน (On the Job Training) สอดคล้องกับ น้อย ศิริโชติ (2542) ได้แบ่งการฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติงาน (In-Service Training) ซึ่งเป็นฝึกอบรมบุคลากรประจำการ มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถของบุคคลเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่

เกิดขึ้น การฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติงาน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การฝึกอบรมในขณะทำงาน (On the Job Training) เป็นการฝึกอบรมแบบไม่เป็นทางการ เน้นความสำคัญของการลงมือปฏิบัติในสถานการณ์จริงโดยมีผู้ชำนาญงานเป็นผู้ให้ความรู้และแนะนำการปฏิบัติงาน และการฝึกอบรมนอกที่ทำงาน (Off the Job Training) เป็นการฝึกอบรมอย่างเป็นทางการ มีการจัดอย่างเป็นระบบโดยหน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ มีการวางแผนเตรียมการล่วงหน้าและมีหลักสูตรฝึกอบรมที่ชัดเจน และงาน สุวรรณ มูลปลา (2549 : บทคัดย่อ) ได้สรุปข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครู เรียงลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้และฝึกทักษะปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียน ควรส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง และควรออกนิเทศให้คำแนะนำช่วยเหลือตามโรงเรียนต่าง ๆ

2. ประสิทธิภาพของหลักสูตรการฝึกอบรม ผลการวิจัย พบว่า หลักสูตรการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 มีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.8589 คิดเป็นร้อยละ 85.89 แสดงว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความก้าวหน้าทางการเรียนหลังฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความก้าวหน้าทางการเรียน และความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมต่อการฝึกอบรมอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งเป็นผลมาจากขั้นตอนการพัฒนาารูปแบบฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วย การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรม การนำรูปแบบการฝึกอบรมไปใช้ และการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการฝึกอบรม และปรับปรุงรูปแบบทุกขั้นตอนก่อนการนำไปใช้ ผลการประเมินชุดฝึกอบรมโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสม ซึ่งผลการประเมินทุกรายการมีความสอดคล้องกันสูง และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ถึงมากที่สุด นอกจากนั้นนำรูปแบบการฝึกอบรมไปทดลองใช้ ปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล สอดคล้องกับ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2538 : 62) ที่ได้เสนอรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรที่เป็นระบบมีกระบวนการทำงานต่อเนื่อง ครบวงจร ประกอบด้วย 3 ระบบ คือ ระบบร่างหลักสูตร ระบบการนำหลักสูตรไปใช้ และระบบการประเมินหลักสูตร อีกทั้ง การฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งกำหนดความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 มาตรา 24(5) ที่กำหนดให้

สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้

รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ มาตรา 30 กำหนดไว้ว่า ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ส่งผลให้บุคลากรทางการศึกษาตื่นตัวกับการปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูปการเรียนรู้ และเตรียมรับการประเมินภายนอก จึงทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนปฏิบัติตนเพื่อเตรียมตัวไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ส่งผลต่อทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูให้ความสำคัญกับ การทำวิจัยในชั้นเรียน เกิดความตระหนักที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อให้ผลการวิจัยเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และยังส่งผลให้ครูได้ใช้ผลจากการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์เพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ในวิชาชีพของตนอีกด้วย (รัฐสุธา มานัส, 2550 : 100-101) สอดคล้องกับ สมชาติ กิจรยางค์และอรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2550) และ ชูชัย สมितिกร (2549) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบที่ช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงสุดที่ว่า ภาวะของผู้รับการฝึกอบรมก่อนการฝึกอบรม ผู้มีความพร้อมและมีแรงจูงใจในการรับการฝึกอบรมจะเรียนรู้ได้ดีกว่าผู้ไม่มีความพร้อมและไม่มีความแรงจูงใจ และปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับแรงจูงใจคือความคาดหวังเกี่ยวกับผลลัพธ์ที่จะได้รับการฝึกอบรมว่าจะนำไปสู่การทำงานที่ดีขึ้น ดังที่กล่าวถึงหลักในการจัดการฝึกอบรมว่าการกำหนดเรื่องในการฝึกอบรมจำเป็นจะต้องสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของครูสรุปผลการวิจัย 1. รูปแบบการฝึกอบรมครูตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เทคนิคเดลฟาย รูปแบบการผสมผสานใน 2 ลักษณะ 1) วิธีการฝึกอบรมระหว่างการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการและการเรียนรู้ระหว่างปฏิบัติงาน โดยวิธีการฝึกอบรมแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1.1) การอบรมเชิงปฏิบัติการ ระยะที่ 1 พัฒนาเค้าโครงเชื่อมโยงนวัตกรรม นำความรู้สู่ห้องเรียน จำนวน 2 วัน 1.2) การเรียนรู้ระหว่างปฏิบัติงาน พากเพียรรวบรวมข้อมูล เพิ่มพูนกลุณยณมิตร 1.3) การอบรมเชิงปฏิบัติการ ระยะที่ 2 คิดวิเคราะห์ สรุปผล ผักฝนเขียนรายงาน จำนวน 2 วัน 2) กิจกรรมการฝึกอบรม 8 ลักษณะ ได้แก่ การบรรยาย สนทนากลุ่ม การนำเสนอผลงาน การฝึกปฏิบัติ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การนิเทศติดตามแบบกลุณยณมิตร การให้

คำปรึกษาทางโทรศัพท์ และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

3. ประสิทธิภาพของรูปแบบการฝึกอบรม ขึ้นเก็บรวบรวมข้อมูล เท่ากับ 82.05/85.89 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ดังนั้นประสิทธิภาพของรูปแบบการฝึกอบรม มีค่า 0.8589 คิดเป็นร้อยละ 85.89 แสดงว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความก้าวหน้าทางการเรียน ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อการฝึกอบรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทุกคน ทำโครงร่างวิจัยในชั้นเรียนมีคุณภาพอยู่ในระดับดี โดยผ่านการประเมินโครงร่างวิจัยในชั้นเรียนจากกรรมการตามรายการประเมิน (ภาคผนวก ก)

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยเรื่อง ผลการใช้หลักสูตรการฝึกอบรมครูนักวิจัยในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนิสิตวิชาชีพครูภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. หลักสูตรการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น ควรนำมาหาประสิทธิภาพของหลักสูตรอีกครั้งกับกลุ่มตัวอย่าง ที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษประจำการ ครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศวิชาเอกภาษาอังกฤษ ในมหาวิทยาลัยทักษิณ หรือมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่ผลิตนิสิตวิชาชีพครู

2. เมื่อนำหลักสูตรการฝึกอบรมไปใช้ ควรเพิ่มเวลาในการฝึกปฏิบัติแต่ละหน่วย จะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีเวลาในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และทำงานร่วมกันได้มากยิ่งขึ้น

3. หลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น ควรสร้างเป็นลักษณะการเรียนรู้ออนไลน์ หรือชุดบทเรียนออนไลน์ (e-Learning) หรือสื่อเทคโนโลยีอื่น ๆ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการศึกษด้วยตนเองได้แก่ผู้เข้าอบรมที่ไม่มีเวลาในการเข้ารับการอบรม เพื่อเป็นแนวทางในการเพิ่มพูนความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนต่อไป

คำขอขอบคุณ

ขอขอบคุณคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่ได้ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้ด้วยงบประมาณรายได้ ปีงบประมาณ 2559 ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงาน

ภาคผนวก ก
เกณฑ์การประเมินโครงงานวิจัยชั้นเรียน

รายการประเมิน ประเด็นย่อย	ระดับผลการประเมิน				
	5	4	3	2	1
1. หัวข้องานวิจัยสอดคล้องกับนโยบาย เป้าหมายการจัดการศึกษาและจุดเน้นของโรงเรียน					
2. หัวข้องานวิจัยมุ่งแก้ปัญหาที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอน					
3. หัวข้องานวิจัยมีความเหมาะสม มีความชัดเจน และถูกต้อง					
4. กำหนดวัตถุประสงค์ของงานวิจัยได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับหัวข้องานวิจัย					
5. ระบุปัญหาวิจัยหรือคำถามวิจัยได้อย่างเหมาะสม					
6. หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่นำมาใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสม สอดคล้องกับปัญหาวิจัย					
7. นำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง และเหมาะสม					
8. ระบุขอบเขตของการวิจัยได้อย่างชัดเจน และเหมาะสม					
9. เขียนคำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในงานวิจัยได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง และเหมาะสม					
10. กำหนดระเบียบวิธีวิจัยได้ อย่างถูกต้อง เหมาะสม					
11. กำหนดขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม					
12. กำหนดเครื่องมือ วิธีการสร้าง และการหาคุณภาพของเครื่องมือได้อย่างเหมาะสม					
13. กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ อย่างเหมาะสม					
14. กำหนดวิธีการวิเคราะห์ และการแปลผลข้อมูลได้อย่างเหมาะสม					
15. ระบุปฏิทินการดำเนินการไว้อย่างชัดเจน เหมาะสม และเป็นไปตามเวลาที่กำหนด					
16. ระบุผลที่คาดว่าจะได้รับได้อย่างชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย					
17. มีการอ้างอิงข้อมูลที่สำคัญ และเขียนรายการอ้างอิงได้ อย่างถูกต้อง					
รวม					

เอกสารอ้างอิง

กฤษดา กรุดทอง. (2551). **การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนตามแบบจำลองคุณภาพ.**

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

โกศล ภูศรี. (2554). **การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณลักษณะของครูนักวิจัยในยุคปฏิรูป**

การศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา

เฉลิมพล คงจันทร์, จันทิมา คงจันทร์, ศันสนีย์ สงวนศิริ, จิราภรณ์ แป้นแก้ว,

พรรณัญญา สุขเต็ม, ทศวรรณ ศาลาผาย. (2555). **การถ่ายทอดองค์ความรู้**

การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผลงานทางวิชาการของอาจารย์ในจังหวัดสุรินทร์,

วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร [ฉบับพิเศษ]. ใน การประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล 2555 ครั้งที่ 5, 20-27.

นพเก้า ณ พัทลุง. (2550). **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “การวิจัยในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ” สำหรับครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม**

ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้. สงขลา : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.

น้อย ศิริโชติ. (2542). **เทคนิคการฝึกอบรม.** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ปราโมทย์ วีรวรรณ, ภูษิต บุญทองเถิง, สมทรง สุวพานิช, จำเนียร พลหาญ. (2551).

การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยใน ชั้นเรียน : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านท่าสอง

คอนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1, วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 2(1), 149-158.

พชนี กุลทานันท์ศ, พิสิฐ เมธากัทร, ไพโรจน์ สติรยากร, มนต์ชัย เทียนทอง. (2554).

การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูแบบผสมผสานในการทำวิจัยในชั้นเรียน,

วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 5(2) : 97-115.

รัฐสุ มาโนส. (2550). **ความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา สังกัด**

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย เขต 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สมชาติ กิจยรรยง และอรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. (2550). **เทคนิคการจัดฝึกอบรมเพื่อ**

พัฒนาบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

สุวิมล ว่องวานิช. (2550). **การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 10.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

สุวรรณ มูลปลา. (2549). **ความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียน
ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาภพสินธุ์ เขต 2
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา)**. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.